

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

7 май 1987 година*

„Иск за обявяване недействителността на мярка - антидъмпингови мита”

По дело 240/84

NTN Toyo Bearing Company Limited и други, Осака, Япония, за която се явява г-н Werner von Simpson, професор от университета във Freiburg im Breisgau, и г-н Malte Sprenger, адвокати от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), със съдебен адрес в Люксембург в кантората на г-н Claude Penning, 43, avenue du X-Septembre,

ищец,

срещу

Съвет на Европейските общности, за който се явява г-н Erik Stein, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург в кантората на г-н Jörg Käser, Европейска инвестиционна банка, 100 boulevard Konrad-Adenauer,

ответник,

подпомаган от

Комисия на Европейските общности, за която се явява г-н John Temple Lang, юридически съветник, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург, в кантората на г-н Georges Kremlis, сграда Jean Monnet, Kirchberg,

и

Federation of European Bearing Manufacturers' Associations (FEBMA), за която се явяват г-н Dietrich Ehle, г-н Ulrich C. Feldmann, г-н Volker Schiller и г-н Hilmar Nehm от адвокатската колегия в Кьолн, в кантората на г-н Ernest Arendt, rue Philippe-II,

встъпили страни,

с предмет иск за обявяване недействителността на Регламент № 2089/84 на Съвета от 19 юли 1984 г. за определяне на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на определени сачмени лагери с произход от Япония и Сингапур (ОВ L 193, стр. 1), по смисъла на чл. 173 от Договора,

---

* Език на производството: английски.

СЪДЪТ (пети състав),

В състав: г-н Y. Galmot, председател на състав, г-н F. Schockweiler, г-н U. Everling, г-н R. Joliet и г-н J. C. Moitinho de Almeida, съдии,

генерален адвокат: г-н G. F. Mancini,

секретар: г-н S. Hackspiel, администратор,

като взе предвид доклада от заседанието, както и заседанието от 23 септември 1986 г., на което ищецът е представляван от г-н Werner von Simpson и г-н Make Sprenger, ответникът от г-н E. Stein и г-н H. J. Rabe, Комисията на Европейските общности от г-н J. Temple Lang, и ФЕВМА от г-н D. Ehle,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 11 декември 1986 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С искова молба, подадена в секретариата на Съда на 1 октомври 1984 г. NTN Toyo Bearing Company Limited, Осака, Япония, (наричана по-долу „NTN“) инициира производство пред Съда по член 173 от Договора за обявяване на Регламент № 2089/84 на Съвета от 19 юли 1984 г., за определяне на окончателно антидъмпингово мито върху сачмени лагери с външен диаметър, по-голям от 30 mm с произход от Япония и Сингапур (ОВ 1984 г., L 193, стр. 1), за недействителен.

2. С Регламент № 744/84 от 19 март 1984 г. (ОВ 1984 г., L 79, стр. 8) Комисията е наложила временно антидъмпингово мито на вноса на такива малки сачмени лагери с произход от Япония и Сингапур.

3. Направена е препратка към доклада за заседанието относно релевантните разпоредби, фактите по делото и твърденията и доводите на страните, които са упоменати или дискутирани по-долу, доколкото е необходимо за мотивирането на Съда.

По допустимостта

4. Съветът счита че молбата е допустима само доколкото се отнася до антидъмпинговите мита, наложени на ищеца. Съветът отбелязва, че обжалвания акт е регламент и следователно само тези негови разпоредби, които имат пряко и персонално действие по отношение на ищеца, могат да бъдат обжалвани с иск за обявяване на недействителност.

5. Съдът последователно е поддържал и по-конкретно в своето решение от 21 февруари 1984 г. (Allied Corporation и други срещу Комисията, 239 и 275/82, Recueil стр. 1005), че мерките за налагане на антидъмпингови мита, приети в съответствие с Регламент (ЕИО) № 3017/79 на Съвета от 20 декември 1979 г. за защита срещу дъмпингов или субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейската икономическа общност (ОВ, 1979, L 339, стр. 1), са с пряко и индивидуално действие по смисъла на член 173 параграф 2 от Договора за тези производители и износители, които могат да докажат, че са упоменати в приетите мерки от Комисията или от Съвета или са засегнати от предварителни разследвания. Съветът не отрича, че обжалвания регламент може да бъде с пряко или индивидуално действие по отношение на NTN, който изрично се упоменава в него.

6. В същото време следва да се отбележи, че обжалвания регламент не създава общи правила, които се прилагат по отношение на цяла група от търговци, без да прави разлика между тях, а налага антидъмпингови мита на определени търговци или износители на малки сачмени лагери в Япония или Сингапур, които изрично са упоменати, както и на други, които не са упоменати, но извършват същата дейност в същите държави. При тези обстоятелства се стига до заключението, че NTN е персонално засегнат от тези разпоредби на обжалвания регламент, които налагат спрямо него конкретни антидъмпингови мита и определят техния размер, но не е засегнат от разпоредбите, които налагат антидъмпингови мита на други предприятия.

7. От упоменатото по-горе следва, че възражението за недопустимост, повдигнато от Съвета, трябва да се потвърди и молбата да се обяви за недопустима, доколкото в нея се съдържат искания за обявяване на недействителност на целия Регламент № 2089/84. Необходимо е все пак да се признае за действителна и да се разгледа молбата по същество в онази ѝ част, която се отнася до обявяване на недействителността на разпоредбите, пряко засягащи NTN.

По същество

8. Ищецът представя няколко твърдения, които в светлината на изтъкнатите аргументи трябва да се групират по следния начин:

- а) твърдение, че методът на изчисляване на маржа на митата е неправомерен и пристрастен;
- б) твърдение, че отказът да се вземе под внимание увеличаването на цените, въведено след периода, включен в разследването, е незаконен;
- в) твърдение, че категоричното отхвърляне на цените, предложени от предприятията, е незаконно и немотивирано;
- г) твърдение, че наложеното антидъмпингово мито е непропорционално на щетите, причинени на промишлеността в Общността.

I - Твърдение, че методът на изчисляване на маржа на митата е неправомерен и пристрастен

9. За да бъде разбран предметът на твърдението и изтъкнатите от ищеца аргументи в негова подкрепа, трябва първо да се припомни, че съгласно член 2, параграф 2 и член 3, буква а) от Регламент № 3017/79 на Съвета един продукт се счита за дъмпингов, ако експортната му цена в Общността е по-ниска от нормалната стойност на подобен продукт, т.е. цената която се заплаща при обикновена търговия на подобен продукт, предназначен за консумация в изнасящата държава. Член 2, параграф 13, буква а) от Регламента посочва, че дъмпингов марж означава „количеството, с което нормалната стойност превишава експортната цена”.

10. От тези разпоредби следва, че експортната цена и нормалната стойност представляват показатели за сравнение, спомагащи за определяне на дъмпинговия марж. Член 2, параграф 13, буква б) от Регламент № 3017/79 постановява че, „когато цените варират, дъмпинговият марж може да се определи за всяка конкретна транзакция или на основата на най-често срещаната, представителна или преобладаваща средна цена“ и според член 2, параграф 13, буква в), „когато дъмпинговият марж варира, могат да се установят преобладаващи средни нива“.

11. От съображение 11 от обжалвания регламент става ясно, че в този случай нормалната стойност е била изчислена на базата на преобладаваща средна цена, платима на вътрешния пазар. Както е посочено в съображение 16, експортната цена е изчислена за всяка конкретна транзакция. От документите, представени на Съда, става ясно, че по посочения метод експортната цена над нормалната стойност е била взета под внимание, след като е била изкуствено занижена на нивото на нормалната стойност и преобладаващата средна стойност е била определена за всички експортни цени, независимо дали са по-ниски или равни на нормалната стойност. След това е бил определен дъмпинговият марж според метода на преобладаващата средна стойност и експортната цена е изчислена според този метод за всяка конкретна транзакция.

12. Ищецът твърди, че комбинацията от методи, използвани при изчисляването на нормалната стойност и експортната цена, е неправомерна.

13. Трябва на първо място да се отбележи, че процедурата за изчисляване на нормалната стойност е определена в член 2, параграфи 3 - 7 от Регламент № 3017/79, а процедурата за изчисляване на експортната цена е определена в член 2, параграф 8 от същия регламент. Тези разпоредби отделно посочват няколко различни метода за изчисляване, всеки от които на базата на сравнение.

14. Фактът, че методите за изчисление, които могат да бъдат използвани, са независими, се потвърждава от цитираната разпоредби на член 2, параграф 13, букви б) и в) от Регламент № 3017/79, които просто посочват различните възможности за изчисляване на дъмпинговия марж, без да поставят никакво изискване за използването на един и същи метод при изчисляването на нормалната стойност и на експортната цена.

15. Второ, следва да се отбележи, че член 2, параграф 9 от Регламент № 3017/79 предвижда:

„За целите на обективното сравнение експортните цени и нормалните стойности трябва да са сравними по отношение на физическите характеристики на продукта, количеството и условията на продажба.“

16. От тази разпоредба става ясно първо, че корекцията, която може да се направи в нормалната стойност и експортната цена, се извършва, след като те са били изчислени според определените за тази цел методи и второ, че тези корекции се отнасят изключително до разлики, открити между вътрешния и експортния пазар във физическите характеристики и количествата на продуктите и в условията на продажба и нивото на търговията, както е посочено в съображение 8 от Регламент № 3017/79.

17. От упоменатото по-горе следва, че разпоредбите на Регламент № 3017/79 не изискват методите, използвани при изчисляването на нормалната стойност и на експортната цена, да са идентични.

18. След това, ищецът твърди, че методът за определяне на базата на всяка конкретна транзакция, приет от Комисията при изчисляването на експортната цена, е довел до изключването на експортните цени, по-ниски от нормалната стойност. Следователно този метод, по негова преценка, е необективен и нарушава изчисляването на дъмпинговия марж.

19. В тази връзка следва да се отбележи, че изборът между различните методи на изчисление, посочени в член 2, параграф 13, буква б) от Регламент № 3017/79, изисква оценка на сложна икономическа ситуация. Следователно Съдът трябва, както е постановил в Решение от 11 юли 1985 г. (Remia, 42/84, Recueil стр. 2545), да ограничи прегледа си на такава оценка само до потвърждаването дали релевантните процедурни правила са били спазени, дали фактите, на които се базира изборът, са били надлежно описани и дали не е имало явна грешка при оценката или злоупотребата с власт.

20. Линията, поддържана в доводите на ищеца, е равносилна на обвинение, че институциите са извършили явно некоректна оценка на фактите при възприемането на метод за изчисляване на дъмпинговия марж, който не отчита експортните цени над нормалната стойност и по този начин води до несправедлив резултат.

21. Такава линия на разсъждения не може да бъде приета. Трябва да се подчертае, че обратно на твърденията на ищеца, методът за изчисляване на основата на всяка конкретна транзакция не изключва от изчисленията на дъмпинговия марж транзакциите на цени над нормалната стойност. Той просто изкуствено намалява тези цени до нивото на нормалната стойност, но ги включва при изчисляването на преобладаващата средна цена от всички цени на експортния пазар.

22. На второ място следва да се изтъкне, че свободата на избор на един от методите по член 2, параграф 13, буква б) от Регламент № 3017/79 е нарочно предвидена, за да гарантира прилагането на най-подходящия метод с оглед целта на антидъмпинговата процедура. Член 2, параграф 1 и член 4, параграф 1 от регламента предвиждат, че

целта на тази процедура е да елиминира щетите или заплахата от щети, причинени от дъмпинг на определен промишлен отрасъл в Общността.

23. Методът на основата на всяка транзакция е единственият метод, който може да се справи с определени маневри, зад които се крие дъмпинг чрез налагане на различни цени над или под нормалната стойност. Прилагането на метода на преобладаващата средна стойност в тези случаи не може да постигне целта на антидъмпинговото производство, тъй като този метод по-същество ще маскира продажбите на дъмпингови цени с такива известни като „негативни” дъмпингови цени и така няма да елиминира щетите, понесени от засегнатите индустриални сектори в Общността.

24. Следователно, трябва да се приеме, че Комисията не е извършила в случая явна грешка при оценката на фактите чрез използването на метода, базиран на всяка отделна транзакция, за да изчисли дъмпинговия марж. Поради тази причина това твърдение се отхвърля.

II - Твърдение, че отказът да се вземе под внимание увеличаването на цените, въведено след периода, включен в разследването, е незаконен

25. Ищецът твърди, че след налагането на временни антидъмпингови мита с Регламент № 744/84, той е уведомил Съвета за увеличените цени, които веднага е наложил. Въпреки това Съветът не е взел под внимание тази мярка и не се е въздържал от налагането на окончателни антидъмпингови мита. Ищецът счита по-конкретно, че отказът да се вземе под внимание доброволното увеличаване на цените – и по специално фактът, че това увеличение е станало след периода, за който е извършено разследването - е невалиден, тъй като той не отчита разликата между временните и окончателните антидъмпингови мита. Освен това, Регламент № 3017/79 не споменава периода на разследване и това е несъвместимо с член 2, буква а) от Регламента, в който ясно е посочено, че щетата, понесена от индустриалното производство в Общността, трябва да се оцени, когато продуктът влезе в Общността. И накрая, той твърди, че Комисията е нарушила член 13 от Регламент № 3017/79, който гласи, че следва да се приложи по-ниско мито, ако то е достатъчно да премахне последиците от щетата.

26. Трябва да се заяви, че Регламент № 3017/79 не съдържа разпоредби относно вземането под внимание на доброволното увеличаване на цените след периода, включен в разследването. Процесът на вземане на решение включва разследването, чието започване и провеждане са уредени в член 7. Чрез даването на възможност на заинтересованите страни да изразят становище, разследването има за цел да достигне до разкриването на неоспорими доказателства, даващи основание за приключването на производството или за налагането на антидъмпингови мита. В същото време е ясно от съображения 14 и 15 от регламента, че разследването не трябва да препятства предприемането на бързи и ефективни мерки от Общността. За да се съчетаят тези две цели, е от съществено значение периодът, за който се извършва разследването и през който са възникнали обстоятелствата, които трябва да бъдат установени, да бъде точно определен и ограничен.

27. Във връзка с твърдението на NTN за нарушаване на член 2, буква а) и член 13 от Регламент № 3017/79, които свързват налагането на антидъмпинговото мито със степента на щетите, трябва да се отбележи, че увеличаването на цените извършено след периода, за който е направено разследването, може, ако е подходящо, да доведе до преглед съгласно член 14 от регламента или до възстановяване на събраното мито в съответствие с член 15. Следователно е невъзможно да се приеме, че антидъмпинговата процедура не може да бъде прекратена или че решение за налагане на антидъмпингови мита не може да бъде взето, просто защото компаниите, на които са наложени временни антидъмпингови мита, са увеличили доброволно цените след приключването на периода, включен в разследването.

28. Поради тези причини това твърдение се отхвърля.

III - Твърдение, че категоричното отхвърляне на цените, предложени от предприятията, е незаконно и немотивирано

29. Ищецът твърди, че отказът да се отчетат предприетите действия по съображение 24 от обжалвания регламент е неправомерен. Неговото предложение не е било разгледано по същество, а е било категорично отхвърлено, което е още по необосновано, тъй като той винаги е ценял високо своите начинания. Ищецът счита, че независимо, че е в правомощията на институциите да решат дали предложеното действие е приемливо, те са длъжни да изтъкнат причини за неприемането му след представяне на конкретните си съображения, което те не са направили в случая.

30. Първо, от представените на Съда документи става ясно, че действията, предложени от ищеца са отхвърлени, след като са били конкретно обсъдени и в хода на обсъждането е било поискано да се изрази мнение по критиката на Съвета относно тези предложения.

31. След това, следва да се припомни, че във връзка с твърдението, че оплакването за липса на мотиви е необосновано, Съдът последователно поддържа и по-специално в Решение от 26 юни 1986 г. (Nicolet Instrument, 203/85, Recueil стр. 2049), че мотивите, изисквани от член 190 на Договора, трябва да разкриват по ясен и неопровержим начин аргументацията на институциите на Общността, които приемат съответните мерки по такъв начин, че тези мотиви да станат достояние на засегнатите лица и да ги подпомогнат да защитят своите права, както и да спомогнат Съдът да упражни контролните си правомощия.

32. Това изискване е удовлетворено в конкретния случай чрез мотивите, упоменати в съображение 24 от обжалвания регламент, от които става ясно, че предходен опит в областта на сектора за производство на сачмени лагери е показал, че предприятията не предлагат приемливи решения на проблемите, причинени от случаи на дъмпинг в този сектор.

33. Накрая, трябва да се подчертае, че по този начин институциите са приложили правилно текстовете и изпълняват функцията, възложена им с правилата на Общността.

34. Нито една разпоредба от Регламент № 3017/79 не задължава институциите да предприемат действия, свързани с цените, които им се предлагат. Напротив, от член 10 става ясно, че институциите при оперативна самостоятелност сами определят дали такива действия са приемливи. NTN не доказва, че мотивите за отказ от приемане на действията, предложени в съображение 24 от обжалвания регламент, превишават рамките, в които институциите са оправомощени да действат.

35. Следователно твърдението трябва да бъде отхвърлено.

IV - Твърдение, че наложеното антидъмпингово мито е непропорционално на щетите, причинени на промишлеността в Общността

36. Ищецът твърди, че позовавайки се на щетите, претърпени от промишлеността в Общността при увеличаването на вноса на ограничен вид малки сачмени лагери в Общността през 1982 и 1983 г., Комисията е показала, че налагането на антидъмпингови мита на малките сачмени лагери е необосновано. Следователно, не е спазен принципът, че наложеното антидъмпингово мито трябва да е пропорционално на претърпените щети.

37. Видно е от съображения 23 - 32 от Регламент № 744/84, към който препраща параграф 21 от обжалвания регламент, че независимо от позоваването от Комисията по-конкретно на увеличаването на вноса на „ограничен брой основен вид” малки сачмени лагери, тя също така установява, че общите продажби на малки сачмени лагери, произведени в Общността, са намалели с 13,3 % между 1979 и 1983 г. и че пазарният дял на производството на Общността е спаднал за същия период от 72 на 60,9 %. Тя също така показва, че тази ситуация е причинила значителни щети на промишлеността в Общността и се е отразила на безработицата.

38. При тези обстоятелства налагането на антидъмпингови мита на вноса на малки сачмени лагери от Япония не може да се счита за противоречащо на принципа на пропорционалността.

39. Последното твърдение е следователно необосновано и затова молбата следва да се отхвърли изцяло.

По съдебните разноски

40. По силата на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски. Ищецът не е доказал своите твърдения и се осъжда да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

1. Отхвърля молбата.

2. Нареща на ищеца да заплати разноските по делото, в това число и тези, направени от встъпилите в производството лица.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 7 май 1987 година.

Подписи